

ikke burde være noget Overflud paa Postvæsenets Budget; Postvæsenet bør ikke være en Institution, som bringer Penge til Staten. Nu er der imidlertid stillet Forslag om Nedsættelser paa § 6 til et samlet Beløb af omtrent $\frac{1}{4}$ Million, hvoraf den allervæsentligste Del falder paa Postvæsenet, nemlig 120—130,000 Kroner, og disse ville altsaa nu blive Overflud paa Postvæsenets Budget. Jeg kan nu ganske vist ikke give den ærede Ordfører fuldstændig Ret i den absolute Udtalelse, som han fremkom med under 1ste Behandling, at der intet Overflud bør være paa Postvæsenets Budget. Jeg anser det tværtimod for ret rimeligt, at man her, som ved alle andre Forretningsvirksomheder, faar et passende Overflud som Forrentning af den i Forretningen anbragte Kapital; men i det Væsentlige giver jeg ham Ret i, at Postvæsenet ikke bør være nogen egentlig Indtægtskilde for Statskassen. Det forekommer mig derfor, at finansielle og forretningsmæssige Grunde næppe kunne føre til at gaa saa vidt i Retning af Regtelse, som Flertallet er gaaet. Jeg tror desuden, at naar man ser paa det Finansielle og Forretningsmæssige, saa vil man finde, at adskillige af de foreslaaede Regtelse ere lidet hensigtsmæssige, fordi de i Virkeligheden kunne føre til, at Postbesørgelsen ikke bliver saa god, som den kunde være. I saa Henseende er jeg ogsaa i væsentlig Overensstemmelse med den ærede Ordfører, idet han ved Finantslovens 1ste Behandling udtalte, „at det nærmeste Resultat af, at Regjeringen besørger sin Ombæring af Posten slettere vil i Kjøbenhavn være Noget, der nærmest interesserer de gule Brevkasser“, men det forekommer mig, tilføiede han, „at Staten burde konkurrere med de gule Kasser i Stedet for at trække sig tilbage for dem.“ Deri er jeg ganske enig med ham, men jeg ser kun ikke, hvorledes Staten kan overtage denne Konkurrence paa en kraftig og virksom Maade, naar den ikke faar de fornødne Pengemidler dertil. Jeg ser ikke rettere, end at de Regtelse, der ere foreslaaede af Forøgelsen af Postexpedienternes og Postbudenes Antal her i Kjøbenhavn vil føre til, at det saa langt fra bliver muligt at besørge Posten fyldigere og bedre, at vi snarere maa imødesee, om ikke en Tilbagegang, saa dog en større Banstuelighed ved at udstrække Forbedringerne til de Dele af Byens Territorium, som hidtil have været mere stedmoderlig behandlede. Der er i Anmærkningerne gjort særlig Rede for de Dele af Byen, hvor der særlig føles Trang til en saadan forøget Ombæring. Jeg skal yderligere hertil bemærke, at naar den ærede Ordfører mente, at man jo kunde tage det meget omtalte Cirkulære fra i Fjor til

Udgangspunkt og gaa ud fra, at det saaledes havde bragt Balance i Forholdene, at Postbesørgelsen i Henhold til de i Fjor givne Bevillinger og dette Cirkulære netop var saa hensigtsmæssig og tilstræffelig indrettet, at der kun bliver Tale om de nye Bevillinger, som den yderligere Udvikling krævede — saa tror jeg rigtignok, at denne Forudsætning ikke holder ganske Stif. Det forekommer mig nemlig ikke at være klart, at det Resultat, der er blevet naaet ved dette Cirkulæres Udstedelse, er i den Grad fyldestgjørende, som den ærede Ordfører synes at være gaaet ud fra. Det maa ogsaa i saa Henseende erindres, at naar det er gjort gjældende, at der nu er fastslaaet en Kontortid, som paa sine Steder er kortere end tidligere, saa er Kontortiden jo ikke ganske det Samme som Postfunktionærernes Arbejdstid, og naar man netop tager Hensyn til, hvor meget Arbejde der i alle Tilfælde maa udføres, bliver man nødt til efterhaanden at gaa til en noget mindre Kontortid, i alt Fald naar der ikke bliver givet rigeligere Bevillinger end tidligere. Naar man ser paa Forholdene her i Kjøbenhavn, saa tror jeg, at Enhver, som vil gjøre sig den Uleilighed at gennemgaa de udførlige Anmærkninger om disse Poster, vil finde, at der her er givet god Grund for den forlangte Forøgelse af Postexpedienternes Antal, og det maa jo staa klart for Enhver, som færdes her i Kjøbenhavn, at der i den senere Tid har fundet Sted og stadig finder Sted en saa enorm Forøgelse af Bygningernes Antal og en saadan Tilvæxt af Folkmængden, at der stadig stilles større og større Krav til Postvæsenet blot for at holde Alt gaaende paa samme Maade som hidtil, og, naar man yderligere ønsker, at Postvæsenet skal konkurrere med de gule Postkasser mere energisk end hidtil, saa er det nødvendigt at give den Bevilling, som Flertallet nægter. Særlig skal jeg bemærke, at det forekommer mig lidet hensigtsmæssigt at nægte den forlangte foreslaaede Postexpedient for Frederiksberg, idet Enhver, som blot vil tjøre en Tur med Sporvognen gennem Falkonerallen, let vil overbevise sig om, at der her har reist sig en By, der er saa stærkt bebygget, at der her virkelig er Trang til en Besørgelse af Postsager, som svarer til den, der finder Sted paa Kjøbenhavns øvrige Territorium. Nu henviste den ærede Ordfører ganske vist til, at man vel har nægtet en særlig Postexpedient for Frederiksberg, men at man til Gjengjæld tiltræder Forslaget om Ansættelse af en ny Expedient ved Sernbane- og Postkontoret, der anses for nødvendig, naar den særlige Postexpedition paa Frederiksberg ikke bevilges. Men i Anmærkningerne er der yderligere